

Zbirka odločb sodne prakse

Zadeva C-176/12

**Association de médiation sociale
proti
Union locale des syndicats CGT in drugim**

(Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Cour de cassation (Francija))

„Socialna politika — Direktiva 2002/14/ES — Listina Evropske unije o temeljnih pravicah — Člen 27 — Določitev nekaterih pragov zaposlenih delavcev za vzpostavitev predstavniških teles zaposlenih — Izračun pragov — Nacionalna ureditev, ki je v nasprotju s pravom Unije — Vloga nacionalnega sodišča“

Povzetek – Sodba Sodišča (veliki senat) z dne 15. januarja 2014

1. *Socialna politika — Obveščanje delavcev in posvetovanje z njimi — Direktiva 2002/14 — Področje uporabe — Izračun praga delavcev — Nacionalna ureditev, ki iz navedenega izračuna izključuje določeno kategorijo delavcev — Nedopustnost*

(Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 2002/14, člen 3(1))

2. *Socialna politika — Obveščanje delavcev in posvetovanje z njimi — Direktiva 2002/14 — Člen 3(1) — Neposredni učinek — Možnost sklicevanja na direktivo proti posamezniku — Neobstoj*

(Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 2002/14, člen 3(1))

3. *Socialna politika — Obveščanje delavcev in posvetovanje z njimi — Direktiva 2002/14 — Člen 3(1) — Obveznosti nacionalnega sodišča — Obveznost razlage nacionalne ureditve v skladu s pravom Unije — Meje — Spoštovanje splošnih pravnih načel — Razlaga nacionalnega prava contra legem*

(Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 2002/14, člen 3(1))

4. *Temeljne pravice — Listina Evropske unije o temeljnih pravicah — Pravica delavcev do obveščeniosti in posvetovanja v podjetju — Možnost sklicevanja v sporu med posamezniki, da se ne bi uporabila nacionalna določba, ki ni v skladu z Direktivo 2002/14 — Izključitev — Morebitna obveznost zadevne države članice, da povrne škodo, ki je posameznikom nastala zaradi neskladnosti nacionalnega prava s pravom Unije*

(Listina Evropske unije o temeljnih pravicah, člen 27; Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 2002/14, člen 3(1))

1. Člen 3(1) Direktive 2002/14/ES o določitvi splošnega okvira za obveščanje in posvetovanje z delavci v Evropski skupnosti je treba razlagati tako, da nasprotuje nacionalni določbi, s katero so iz izračuna števila zaposlenih v podjetju v okviru določitve zakonskih pragov za vzpostavitev predstavniških teles zaposlenih izvzeti delavci, ki imajo sklenjene pomožne pogodbe.

Čeprav je spodbujanje zaposlovanja res legitimni cilj socialne politike in čeprav imajo države članice pri izbiri ukrepov, s katerimi bi lahko uresničile cilje svoje socialne politike, široko polje proste presoje, pa učinek te proste presoje ne sme pripeljati do tega, da se onemogoči izvajanje temeljnega načela prava Unije ali določbe tega prava.

(Glej točke 26, 27 in 29.)

2. Člen 3(1) Direktive 2002/14/ES o določitvi splošnega okvira za obveščanje in posvetovanje z delavci v Evropski skupnosti izpolnjuje pogoje za neposredni učinek. Čeprav navedena direktiva državam članicam dopušča določeno polje proste presoje, ker ne predpisuje, kako naj te pri izračunu praga zaposlenih delavcev upoštevajo tiste, ki spadajo na njeno področje uporabe, pa ta okoliščina ne vpliva na natančnost in nepogojnost obveznosti iz tega člena, da iz navedenega izračuna ne izključijo določene kategorije oseb, ki so sprva spadale med osebe, ki se morajo upoštevati.

Vendar celo jasne, natančne in nepogojne določbe direktive, ki posameznikom daje pravice ali jim nalaga obveznosti, kot take ni mogoče uporabiti v okviru spora, ki poteka izključno med posamezniki.

(Glej točke od 33 do 36.)

3. Glej besedilo odločbe.

(Glej točke od 38 do 40.)

4. Člen 27 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah, sam ali v povezavi z določbami Direktive 2002/14 o določitvi splošnega okvira za obveščanje in posvetovanje z delavci v Evropski skupnosti, je treba razlagati tako, da se nanj, kadar nacionalna določba za prenos te direktive ni v skladu s pravom Unije, ni mogoče sklicevati v sporu med posamezniki, da se nacionalna določba, ki je v nasprotju s pravom Unije, ne bi uporabila.

Iz besedila člena 27 Listine je namreč jasno razvidno, da se za njegovo polno učinkovanje zahteva konkretizacija z določbami prava Unije ali nacionalnega prava. V zvezi s tem ni niti iz besedila člena 27 Listine niti iz pojasnil, ki se nanašajo na navedeni člen, mogoče sklepati, da je prepoved iz člena 3(1) Direktive 2002/14, ki je naslovljena na države članice, da iz izračuna števila zaposlenih v podjetju izključijo nekatere kategorije delavcev, ki so sprva spadali med osebe, ki se morajo upoštevati pri navedenem izračunu, pravno pravilo, ki se uporablja neposredno. Zato se v sporu med posamezniki ni mogoče sklicevati na člen 27 Listine kot tak, da bi se ugotovilo, da se nacionalna določba, ki ni v skladu z Direktivo 2002/14, ne uporabi. Te ugotovitve ne more ovreči uporaba člena 27 Listine v povezavi z določbami Direktive 2002/14, ker ne bi moglo biti drugače, če bi se ta člen uporabil v povezavi z določbami navedene direktive, saj navedeni člen sam po sebi ne zadostuje za to, da se posameznikom podeli pravica, na katero se je mogoče sklicevati kot tako.

Vendar bi se stranka, ki je oškodovana zaradi neskladnosti nacionalnega prava s pravom Unije, za povrnitev morebitne utrpljene škode lahko sklicevala na sodno prakso iz sodbe z dne 19. novembra 1991 v združenih zadevah Francovich in drugi, C-6/90 in C-9/90.

(Glej točke 45, 46, od 48 do 50 in izrek.)